

Поклон пред всички българи –

Едва ли се случва често българите в Чехия да имат възможност да се срещнат с две от най-популярните родни рок групи в една и съща година. През 2017 това стана – благодарение на усилията на г-н Иван Иванов – организатор на концертите. След вълнуващата среща с „Щурците“ през пролетта, последва не по-малко вълнуваща вечер с група „Сигнал“. На 30 ноември музикалният клуб „Нова Хмелнице“ събра верните им почитатели, някои, от които дошли от други чешки градове, за да видят любимите си изпълнители на живо, да изпеят заедно незабравимите им хитове.

Всяка история, разбира се, има своето начало – тримата музиканти Йордан Караджов, Румен Спасов и Христо Ламбрев се отделят от група „Златни струни“ и основават група „Сигнал“ на 1 юни 1978 г. Първата им песен „Любов“, прозвучава по радиото през август 1978 г. На върха на слушателския интерес обаче ги изпраща шлагерът „Може би“, по композиция на Тончо Русев. За своята почти 40-годишна история музикантите са издали 18 албума, изнесли са над 6000 концерта и имат повече от 500 000 продадени плочи. 14 от песните на „Сигнал“ са в класацията на БГ радио „500-те най-велики песни на България за всички времена“, а двойният им рок албум „Каскадьори“, издаден през 1981 г., е първият по рода си в историята на музиката в България. През 2011 г. „Сигнал“ се сдобива със своя звезда на Алята на славата – уникално-

то е, че на българската звездна алея за пръв път се полага звезда, която носи името не на известна личност, а на цяла група. По повод 35-годишния юбилей от създаването на групата, музикантите получават за рождения ден на бандата сертификат, който удостоверява, че звездата RA 17:36:37.60 +48:35:08.00 дес 5.37 tag в Космоса вече официално е кръстена на името на състава.

И още, и още..., при всичката си слава, се оказва, че известните музиканти са мили и приветливи, а Йордан Караджов отдели от времето си преди концерта, за да даде интервю за нашето списание – въпреки умората от пътя и двучасовото задръстване на „любимата“ на всички магистрала Д1.

– През 2018 г. група „Сигнал“ ще има значим юбилей – 40 години от създаването си. За човешкия живот това е дълъг период от време – мал-

ко или много са 40 творчески години и планирате ли нещо по-специално в тази насока?

– Дали са много или малко..., зависи какво още ще търсим да постигнем като творчество, за да зарадваме нашите почитатели, които ни следват вече 40 години. Иначе това е огромен период, дали творчески, или в лична посока. Както се шегуваме в групата: „Ние само да си говорим 40 години, ще си омръзнем, камо ли да свирим и работим заедно“. Искам обаче дебело да подчертая, че ние сме единствената група, която чества 40 истински години – не сме се разделяли, не сме спирали да свирим и пеем, и да обикаляме в България и по света, затова се гордеем с този юбилей. През 2018 планираме да направим 40 концерта в България, като първият ще бъде на 22 септември в Южния парк в София – свободно, без билети, за всички, които искат да ни чуят. Цялото турне ще

в България и навсякъде по света

бъде под надслов „Рок за независимост“ – нека всеки сам намери своята символика в това наименование.

– Представете за нашите читатели членовете на групата.

– Да, разбира се. Ето тук до прозореца, с целия си исполински ръст, е Георги Янакиев, бас китара – свири в групата от 2005 г. На барабаните е Владимир Захариев, един от музикантите, с които направихме „Сигнал“. Сашо Мариновски е с нас от 1990 г., и накрая моята скромна личност – Йордан Караджов, също сред създателите на групата.

– На какъв принцип избирате репертоара си, т.е. как решавате коя песен е подходяща за Вас и имате ли рецепта как се правят хитове?

– Не, нямаме рецепта, по-скоро сме имали късмет и шанс в началото на кариерата си да направим популярни песни, които хората превърнаха в хитове и които живеят и до ден днешен. Аз се усмихвам много иронично, когато чуя да наричат някого „хитмейкър“ – няма такива хора на земята. Всичко е свише – ако имаш нагласата да създадеш песен и тя се хареса на хората – това е възможно най-доброто за един творец и артист.

– Да се върнем тук, в Чехия. Кога за пръв път имахте концерти и как бяхте посрещнати от публиката?

– Беше през 1987 г. Направихме две турнета. За съжаление, не си спомням името на първия град – някъде високо в Татрите, убийствена красота. Трябваше да свирим като подгрываща група на една страхотна чешка банда, изпълняваща хеви метъл. Когато я чухме на репетицията, се притеснихме, защото ние пеем по-скоро шлагерни песни, не знаехме дали ще ни харесат. Вече в съблекалнята, разказахме на чешките изпълнители, че сме приели поканата, защото сме слушали тяхна плоча и музиката им е била стилово близка до нашата. А те отговориха: „Да, това беше първата ни плоча, после коренно променихме стила си. Но не се притеснявайте, публиката ни е многобройна, но блага и толерантна!“. И действително беше така – всичко мина чудесно, а публиката беше страхотна. Второто ни участие беше тук, в Прага, на един шлагерен фестивал, където изнесохме 30-минутен рецитал, а след нас свири много популярната тогава група „Олимпик“.

– В анонса за предстоящия концерт беше написано, че ще концер-

тирате за пръв път в Прага – така ли е наистина?

– Може да се каже така, защото тогава нашето участие беше само рецитал, така че днес е първият ни концерт в чешката столица, с който стартира европейското ни турне с представянния в Мюнхен, Нюрнберг, Карлсруе, Барселона, Малага, Цюрих...

– Какво очаквате от днешния концерт?

– Очакваме истинска, мила среща с нашите сънародници. Ето, например, преди да се качим в клуба, пред входа ни срещнаха няколко момчета. Едно от тях разказа, че баща му го довел на наш концерт, когато е било в началното училище. И тъй като таткото работел като шофьор и карал „Ниса“, ни превозил на друго място, където сме имали участие. Такива емоционални спомени пазят хората. Аз винаги безусловно благодарям на публиката, защото тя ни вдъхновява, без нея няма удовлетворение от работата на артиста.

После започна концертът – Йордан Караджов запя и публиката с него. В един момент изпълнителят спря и развълнувано каза: „Благодарим Ви, скъпи сънародници, сваляме Ви шапка! Дълбок поклон пред всички българи в България и по света!“... ♦